Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
YVES BOT
25 päivänä lokakuuta 2018 [1]

Asia C-579/17

BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse
vastaan
Gradbeništvo Korana d.o.o.

(Ennakkoratkaisupyyntö – Arbeits- und Sozialgericht Wien (Wienin työ- ja sosiaaliasioiden tuomioistuin, Itävalta))

Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö siviili- ja kauppaoikeuden alalla – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – 53 artikla – Todistuksen antaminen – Hallinnollinen menettely vai lainkäyttömenettely

1. Käsiteltävänä oleva ennakkoratkaisupyyntö koskee tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 [2] 1 artiklan tulkintaa.

2. Ennakkoratkaisupyyntö on esitetty Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskassen (rakennusalan työntekijöiden loma- ja irtisanomiskorvauskassa, Itävalta) [3] vireille panemassa menettelyssä, jossa se vaatii todistuksen antamista asetuksen N:o 1215/2012 53 artiklan mukaisesti sellaisen lainvoimaisen yksipuolisen tuomion täytäntöön panemiseksi, joka on annettu Gradbeništvo Korana d.o.o. -yhtiötä vastaan, jonka kotipaikka on Sloveniassa.

3. Asetuksen N:o 1215/2012 37 ja 42 artiklan mukaan tällainen todistus on esitettävä toisessa jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden tunnustamiseksi ja täytäntöön panemiseksi jäsenvaltiossa. Tällä asiakirjalla osoitetaan ilman edeltävää eri menettelyä kyseisten tuomioiden täytäntöönpanokelpoisuus, ja se on niiden sisällön otteina toistava asiakirja, joka edistää tuomioiden vapaata liikkuvuutta ja niiden suoraa täytäntöön panemista.

4. Tässä tilanteessa – kuten Euroopan komissio on huomauttanut – se, voidaanko ennakkoratkaisukysymys ottaa tutkittavaksi, riippuu siitä, hoitaako tuomion antanut tuomioistuin kyseisen todistuksen antaessaan hallinnollisia vai lainkäytöllisiä tehtäviä.

1 Alkuperäinen kieli: ranska.

2 EUVL 2012, L 351, s. 1.

3 Jäljempänä BUAK.

5. Tämä asetuksen N:o 1215/2012 53 artiklan soveltamista koskeva oikeudellinen kysymys on uusi, toisin kuin se ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen Arbeits- und Sozialgericht Wienin (Wienin työ- ja sosiaaliasioiden tuomioistuin, Itävalta) esittämä kysymys, joka koskee riita-asian luokittelua siltä kannalta, kuuluuko se siviili- ja kauppaoikeuden alaan vai ei. Koska viimeksi mainittu kysymys ei ole erityisen vaikea unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön kannalta, ratkaisuehdotukseni koskee vain ja ainoastaan ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamista, joka unionin tuomioistuimen on ratkaistava ennen kuin se tutkii ennakkoratkaisupyynnön sisällöllisesti.

6. Asian tarkastelun lopuksi ehdotan, että unionin tuomioistuin toteaa, että jos on epäselvää, onko asetusta N:o 1215/2012 sovellettava, asetuksen 53 artiklan mukaisen todistuksen antaminen edellyttää lainkäyttöä ja tässä yhteydessä kansallinen tuomioistuin voi esittää ennakkoratkaisukysymyksen unionin tuomioistuimelle, ja että unionin tuomioistuin näin ollen katsoo, että ennakkoratkaisupyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi.

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

A Unionin oikeus

7. Asetuksen N:o 1215/2012 johdanto-osan 1, 4, 6, 26, 29 ja 32 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(1) Komissio antoi 21 päivänä huhtikuuta 2009 kertomuksen tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 [4] soveltamisesta. Kertomuksessa todettiin, että kyseinen asetus toimii yleisesti ottaen tyydyttävästi, mutta että olisi suotavaa parantaa eräiden sen säännösten soveltamista, helpottaa edelleen tuomioiden vapaata liikkuvuutta ja tehostaa oikeussuojan saatavuutta. Koska mainittuun asetukseen on tehtävä lukuisia muutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

– –

(4) Eräät tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden tunnustamista koskevien kansallisten sääntöjen väliset erot vaikeuttavat sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Säännökset, joiden avulla voidaan yhdenmukaistaa tuomioistuimen toimivaltaa siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa koskevat säännöt ja varmistaa, että jäsenvaltiossa annetut tuomiot tunnustetaan ja pannaan täytäntöön nopeasti ja yksinkertaisin menettelyin, ovat välttämättömiä.

– –

(6) Siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden vapaan liikkuvuuden tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeellista ja asianmukaista, että tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat säännöt annetaan velvoittavalla unionin säädöksellä, jota sovelletaan sellaisenaan.

– –

(26) Keskinäinen luottamus lainkäyttöön unionissa oikeuttaa periaatteen, että jäsenvaltiossa annetut tuomiot olisi tunnustettava kaikissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä. Myös tavoite vähentää rajat ylittävien riita-asioiden käsittelyyn kuluvaa aikaa ja kustannuksia oikeuttaa luopumisen

4 EYVL 2001, L 12, s. 1.

täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta ennen täytäntöönpanoa vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Jäsenvaltiossa annettua tuomiota olisi tämän vuoksi käsiteltävä niin kuin se olisi annettu vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

– –

(29) Toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion suora täytäntöönpano vastaanottavassa jäsenvaltiossa ilman täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista ei saisi vaarantaa puolustautumisoikeuksien kunnioittamista. Henkilön, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, olisi sen vuoksi voitava hakea tuomion tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta kieltäytymistä, jos hän katsoo jonkin tunnustamatta jättämistä koskevan perusteen täyttyvän. Tähän olisi sisällyttävä peruste, että hänellä ei ole ollut mahdollisuutta valmistautua vastaamaan asiassa, jos tuomio on annettu poisjäänyttä vastaajaa vastaan rikosprosessiin liittyvässä siviiliasiassa. – –

– –

(32) Jotta henkilölle, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, voidaan ilmoittaa toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanosta, hänelle olisi kohtuullisessa ajassa ennen ensimmäistä täytäntöönpanotoimenpidettä annettava tiedoksi tämän asetuksen mukaisesti annettu todistus ja sen liitteenä tarvittaessa tuomio. Tässä yhteydessä ensimmäisellä täytäntöönpanotoimenpiteellä olisi tarkoitettava ensimmäistä täytäntöönpanotoimenpidettä tiedoksiannon jälkeen.”

8. Asetuksen I luvussa, jonka otsikko on ”Soveltamisala ja määritelmät”, on 1 artikla, jossa säädetään seuraavaa:

”1. Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään. Sitä ei erityisesti sovelleta vero- tai tulliasioihin eikä hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä (*acta iure imperii*).

2. Tätä asetusta ei sovelleta:

– –

c) sosiaaliturvaan;

– –”

9. Asetuksen 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa nostetaan kanne sellaista vastaajaa vastaan, jolla on kotipaikka toisessa jäsenvaltiossa, ja jos vastaaja ei vastaa, tuomioistuimen on omasta aloitteestaan jätettävä asia tutkimatta, jollei se ole toimivaltainen tämän asetuksen säännösten perusteella.

2. Tuomioistuimen on keskeytettävä asian käsittely, kunnes on selvitetty, että vastaajalla on ollut mahdollisuus saada haastehakemus tai vastaava asiakirja niin hyvissä ajoin, että hänellä on ollut mahdollisuus valmistautua vastaamaan asiassa, tai että kaikkiin tätä varten tarpeellisiin toimenpiteisiin on ryhdytty.”

10. Kyseisen asetuksen jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan III luvun 1 jaksossa, jonka otsikko on ”Tunnustaminen”, olevan 37 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Asianosaisen, joka haluaa jäsenvaltiossa vedota toisessa jäsenvaltiossa annettuun tuomioon, on esitettävä

a) tuomion jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamiseksi vaadittavat edellytykset; ja

b) 53 artiklan mukaisesti annettu todistus.”

11. Saman III luvun 2 jaksossa, jonka otsikko on ”Täytäntöönpano”, olevassa 39 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiossa annettu tuomio, joka on täytäntöönpanokelpoinen kyseisessä jäsenvaltiossa, on täytäntöönpanokelpoinen myös muissa jäsenvaltioissa ilman tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista.”

12. Asetuksen N:o 1215/2012 42 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiossa annetun tuomion panemiseksi täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa hakijan on toimitettava toimivaltaiselle täytäntöönpanoviranomaiselle

a) tuomion jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamiseksi vaadittavat edellytykset; ja

b) 53 artiklan mukaisesti annettu todistus, jossa vahvistetaan, että tuomio on täytäntöönpanokelpoinen, ja johon sisältyy ote tuomiosta sekä tarvittaessa tiedot korvattavista oikeudenkäyntikuluista ja korkolaskelma.”

13. Asetuksen 43 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kun haetaan toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanoa, 53 artiklan mukaisesti annettu todistus on annettava tiedoksi henkilölle, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ennen ensimmäistä täytäntöönpanotoimenpidettä. Todistukseen on liitettävä tuomio, jos sitä ei ole jo annettu kyseiselle henkilölle tiedoksi.”

14. Asetuksen N:o 1215/2012 4 jaksossa, jonka otsikko on ”Yhteiset säännökset”, olevassa 53 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tuomion antaneen tuomioistuimen on asiaan osallisen pyynnöstä annettava todistus liitteen I mukaista lomaketta käyttäen.” [5]

B Itävallan lainsäädäntö

15. Tämä esitys koskee pelkästään menettelysäännöksiä tämän ratkaisuehdotuksen tarkoituksen vuoksi.

5 Siitä, miten tämän artiklan sanamuoto eroaa asetuksen N:o 44/2001 54 artiklan sanamuodosta, ks. tämän ratkaisuehdotuksen 39 kohta.

16. Oberster Gerichtshofin (ylin tuomioistuin, Itävalta) 17.9.2015 antaman sellaisen ratkaisun [6] perusteella, joka annettiin asetuksen N:o 44/2001 nojalla, [7] täytäntöönpano- ja turvaamismenettelystä annetun lain (Gesetz über das Exekutions- und Sicherungsverfahren (Exekutionsordnung)), [8] sellaisena kuin se on muutettuna, 7a §:n 1 momenttia [9] sovelletaan asetuksen N:o 44/2001 54 artiklassa tarkoitettuihin todistuksiin. Tämän säännöksen mukaan ensimmäisen asteen tuomioistuin on toimivaltainen antamaan tällaisen todistuksen.

17. Tuomioistuinasioiden hoitamisesta tuomioistuinvirkamiesten toimesta 12.12.1985 annetun liittovaltion lain (Bundesgesetz betreffend die Besorgung gerichtlicher Geschäfte durch Rechtspfleger (Rechtspflegergesetz)) [10] 16 §:n 7 momentin mukaan tästä tehtävästä vastaa *Rechtspfleger* (tuomioistuinvirkamies).

18. Oberster Gerichtshofin ratkaisun 7 kohdan mukaan asetuksen N:o 44/2001 54 artiklassa tarkoitetun todistuksen antamisessa sovelletaan lähtökohtaisesti pääasian menettelysääntöjä. Lisäksi Oberster Gerichtshof katsoi kyseisessä kohdassa, että EO:n 84 §:n 1 momenttia (nykyään 411 §:n 1 momentti), jossa säädetään kontradiktorisesta menettelystä, ei voitu soveltaa.

19. EO:n 7 §:n 3 momentin mukaan muutosta voidaan hakea lainvastaisesti tai virheellisesti annettujen todistusten kumoamiseksi.

II Pääasian tosiseikat ja ennakkoratkaisukysymys

20. BUAK on Itävallan oikeuden mukaan perustettu julkisoikeudellinen oikeushenkilö, jonka kotipaikka on Wien (Itävalta) ja joka vastaa rakennusalan työntekijöiden loma-ajan palkan ja irtisanomiskorvauksen maksamiseen tarkoitettujen varojen keräämisestä vuoden 1972 rakennustyöntekijöiden loma-ajan palkasta ja irtisanomiskorvauksesta 23.11.1972 annetun lain (Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungsgesetz) [11] nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna. [12]

21. Gradbeništvo Korana, jonka kotipaikka on Sloveniassa, on yhtiö, joka on lähettänyt työntekijöitä Itävaltaan työskentelemään siellä rakennustöissä.

22. BUAK nosti 18.10.2016 Arbeits- und Sozialgericht Wienissä kanteen Gradbeništvo Koranaa vastaan ja vaati ensisijaisesti 38 477,50 euron suuruisen summan maksamista, mikä vastasi lisämaksua, joka yhtiön oli BUAG:n VIb osan nojalla maksettava jokaisesta työpäivästä, jonka merkittävä määrä Itävaltaan lähetettyjä rakennustyöntekijöitä oli tehnyt helmikuun 2016 ja kesäkuun 2016 välisenä aikana.

23. Tuomiolla, joka annettiin 28.4.2017 yksipuolisena tuomiona, koska Gradbeništvo Korana ei osallistunut samana päivänä pidettyyn valmistelevaan istuntoon, Arbeits- und Sozialgericht Wien hyväksyi kokonaan BUAK:n vaatimuksen ja asetti vastaajayhtiölle 15 päivän määräajan täyttää vaatimus vapaaehtoisesti. Tuomio, joka katsottiin annetuksi tiedoksi Gradbeništvo Koranalle 21.6.2017, tuli lainvoimaiseksi, koska siihen ei haettu muutosta. [13]

6 Ratkaisu nro 3Ob152/15x.

7 Tietääkseni asetuksen N:o 1215/2012 nojalla ei ole annettu uusia ratkaisuja.

8 RGBl. 79/1896, jäljempänä EO.

9 Sellaisena kuin sitä sovelletaan tosiseikkojen tapahtumishetkellä, nykyään 419 §:n 1 momentti.

10 BGBl. 560/1985.

11 BGBl. 414/1972, jäljempänä BUAG.

12 BGBl. I 72/2016.

13 Ennakkoratkaisupyynnössä ei ole mitenkään selvitetty sitä, että olisi varmistuttu siitä, että vastaaja oli tietoinen vireillä olleesta menettelystä, eikä sitä, millä perusteella vastaaja on haastettu sen jäsenvaltion tuomioistuimeen, jossa kantajan kotipaikka sijaitsee, poiketen asetuksen N:o 1215/2012 4 artiklan 1 kohdassa säädetystä periaatteesta.

24. Tuomion pakkotäytäntöönpanoa varten BUAK esitti 31.7.2017 samalle tuomioistuimelle hakemuksen, jolla se vaati todistuksen antamista asetuksen N:o 1215/2012 53 artiklan nojalla.

25. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on epävarma siitä, sovelletaanko asiassa kyseistä asetusta, mikä riippuu siitä, oliko oikeudenkäynti, joka johti 28.4.2017 annetun tuomion antamiseen, mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu siviili- ja kauppaoikeudellinen asia.

26. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että oikeudenkäyntiä voitaisiin pitää julkisoikeudellisena asiana tiettyjen seikkojen perusteella, vaikka BUAK:lla ei työntekijöiden lähettämisen yhteydessä, kuten puhtaasti kansallisissa tilanteissa, ole toimivaltaa antaa täytäntöönpanoperustetta ja vaikka BUAK:n on vaadittava lisämaksujen maksamista Arbeits- und Sozialgericht Wienissä, jonka toimivalta on yksinomainen.

27. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa myös, että Tribunal fédéral (liittovaltion tuomioistuin, Sveitsi) arvioi 19.11.2014 annetussa tuomiossaan [14] samankaltaista menettelyä, joka perustui BUAG:n VIb osaan, ja katsoi, että työnantajan ja BUAK:n välillä olevan alisteisen suhteen perusteella oli niin, että BUAK käytti julkista valtaa, eikä tällainen menettely kuulu Luganon yleissopimuksen 1 artiklan soveltamisalaan. [15]

28. Tässä tilanteessa Arbeits- und Sozialgericht Wien on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko asetuksen N:o 1215/2012 1 artiklaa tulkittava siten, että oikeudenkäynnit, jotka koskevat lisämaksua koskevia vaatimuksia, joita [BUAK] esittää työnantajaa kohtaan sen perusteella, että Itävaltaan on lähetetty työntekijöitä, joilla ei ole tavanomaista työskentelypaikkaa Itävallassa, tai vuokratyön yhteydessä, tai sellaista työnantajaa kohtaan, jonka kotipaikka on muualla kuin Itävallassa, sen perusteella, että tämä ottaa palvelukseen työntekijöitä, joilla on tavanomainen työskentelypaikka Itävallassa, ovat siviili- ja kauppaoikeudellisia asioita, joihin on sovellettava edellä mainittua asetusta, silloinkin, kun nämä BUAK:n lisämaksuja koskevat vaatimukset kylläkin liittyvät yksityisoikeudellisiin työsuhteisiin ja niillä pyritään siihen, että työntekijöiden lomaa ja loma-ajan palkkaa koskevat yksityisoikeudelliset oikeudet, jotka perustuvat heidän ja työnantajan välisiin työsuhteisiin, täytetään, mutta

– sekä loma-ajan palkan määrä, joka työntekijällä on oikeus vaatia BUAK:lta, että BUAK:n työnantajilta vaatimien lisämaksujen määrä vahvistetaan liittovaltion ministerin asetuksella eikä sopimuksella tai työehtosopimuksella

– lisämaksuja, joita työnantajien on maksettava BUAK:lle, ei käytetä vain työntekijöille maksettavien loma-ajan palkkojen kattamiseen vaan myös BUAK:n hallintokulujen kattamiseen, ja

– BUAK:lla on tällaisia lisämaksuja koskevien vaatimusten toteuttamisen ja täytäntöönpanon yhteydessä lainsäädännön nojalla laajempi toimivalta kuin yksityishenkilöllä, koska

  – työnantaja on rahamääräisen seuraamuksen uhalla velvollinen tekemään BUAK:lle sekä tilannekohtaisia että kuukausittaisia kausi-ilmoituksia käyttämällä BUAK:n toteuttamia viestintäkanavia, edistämään BUAK:n valvontatoimenpiteitä ja sallimaan ne, myöntämään BUAK:lle oikeuden tutustua palkka-, liike- ja muihin asiakirjoihin ja antamaan sille tietoja, ja

14 Tuomio nro 5A_249/2014.

15 Tuomion antamispäivän perusteella on oltava niin, että tuomiossa on tarkoitettu tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevaa 30.10.2007 allekirjoitettua yleissopimusta, jonka tekeminen on hyväksytty Euroopan yhteisöjen puolesta 27.11.2008 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2009/430/EY (EUVL 2009, L 147, s. 1).

– jos työnantaja ei täytä ilmoitusvelvollisuuksiaan, BUAK:lla on oikeus arvioida omien selvitystensä perusteella lisämaksut, jotka työnantajan on maksettava, jolloin BUAK:n vaatimien lisämaksujen määrä on työntekijöiden lähettämisen tai työskentelyn tosiasiallisista olosuhteista riippumatta BUAK:n arvion mukainen?”

29. Unionin tuomioistuimelle on ilmoitettu 5.7.2018, että Gradbeništvo Koranaa vastaan on pantu vireille maksukyvyttömyysmenettely ja että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pysyttää ennakkoratkaisupyyntönsä. [16]

III Asian tarkastelu

30. Kirjallisissa huomautuksissaan komissio pyytää unionin tuomioistuinta ottamaan ensimmäistä kertaa asetuksen N:o 1215/2012 53 artiklan mukaisen todistuksen antamismenettelyn yhteydessä kantaa siihen, voidaanko ennakkoratkaisukysymys ottaa tutkittavaksi, kun otetaan huomioon SEUT 267 artikla, jonka soveltaminen riippuu siitä, miten ennakkoratkaisupyynnön esittäneen elimen hoitamat tehtävät on luokiteltava.

31. Komissio esittää, että tuomion antanut tuomioistuin, jonka tehtäväksi on säädetty asetuksen N:o 1215/2012 53 artiklassa tarkoitetun todistuksen antaminen, toimii lainkäyttöelimen ominaisuudessa jatkona sille menettelylle, joka on johtanut täytäntöön pantavan tuomion antamiseen, ja että kyseisellä tuomioistuimella on tässä vaiheessa toimivalta ratkaista kysymys siitä, sovelletaanko kyseistä asetusta tässä vaiheessa, koska tätä kysymystä ei ole voitu arvioida tuomion antamisvaiheessa. Komissio vetoaa kyseisen asetuksen logiikkaan ja tarkoitukseen sekä asian erityisiin olosuhteisiin, jotka liittyvät siihen, ettei vastaaja ole kiistänyt kannetta, ja päättelee, että unionin tuomioistuimella on toimivalta vastata esitettyyn kysymykseen.

32. Arvioitaessa sitä, täyttyvätkö ennakkoratkaisukysymyksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset pääasiassa, vaikuttaa mielekkäältä viitata ensinnäkin unionin tuomioistuimen esittämiin tätä kysymystä koskeviin periaatteisiin ja tarkemmin ottaen tapaukseen, jossa se tarkasteli sellaisen ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamista, jonka oli esittänyt elin, joka vastasi tuomioistuinratkaisun vahvistamisesta eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi. [17]

33. Unionin tuomioistuin on yhtäältä muistuttanut, että ”vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka SEUT 267 artiklassa ei edellytetä asian saattamiseksi unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi sitä, että menettely, jonka yhteydessä kansallinen tuomioistuin esittää ennakkoratkaisukysymyksen, olisi kontradiktorinen, kansalliset tuomioistuimet voivat pyytää unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua ainoastaan silloin, kun niissä on vireillä oikeusriita ja kun niissä vireillä olevan menettelyn tarkoituksena on ratkaisun antaminen tuomiovaltaa käyttäen”. [18]

16 Istunnossa saatujen tietojen mukaan menettelyyn sovelletaan maksukyvyttömyysmenettelyistä 20.5.2015 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/848 (EUVL 2015, L 141, s. 19).

17 Ks. riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta 21.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 805/2004 (EYVL 2004, L 143, s. 15). Voidaan huomauttaa, että vaikka unionin tuomioistuin on antanut kolme tuomiota jäsenvaltiossa annettujen tuomioiden tunnustamisen ja täytäntöönpanon helpottamiseksi annettuja todistuksia koskevista menettelyistä (tuomio 6.9.2012, Trade Agency (C-619/10, EU:C:2012:531); tuomio 17.12.2015, Imtech Marine Belgium (C-300/14, EU:C:2015:825) ja tuomio 16.6.2016, Pebros Servizi (C-511/14, EU:C:2016:448)), vain viimeksi mainitussa asiassa unionin tuomioistuin otti kantaa väitteeseen, jonka mukaan ennakkoratkaisupyyntö oli jätettävä tutkimatta.

18 Tuomio 16.6.2016, Pebros Servizi (C-511/14, EU:C:2016:448, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

34. Unionin tuomioistuin on toisaalta todennut uudestaan, että ”vaikka SEUT 267 artiklan toisessa kohdassa oleva ilmaus ’antaa päätös’ kattaa kokonaisuudessaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen antamaan ratkaisuun johtavan menettelyn, tätä ilmausta on tulkittava laajasti, jotta voidaan välttää lukuisten menettelyllisten kysymysten tutkimatta jättäminen ja se, ettei unionin tuomioistuin voi antaa niitä koskevaa tulkintaa eikä voi arvioida kaikkien niiden unionin oikeuden säännösten tulkintaa, joita kansallisen tuomioistuimen on sovellettava”.[19]

35. Toiseksi on verrattava kahta unionin tuomioistuimen aikaisempaa tuomiota, jotka koskevat asetuksen N:o 44/2001 ja asetuksen N:o 805/2004 nojalla annettuja todistuksia.

36. Unionin tuomioistuin katsoi edellä mainittujen lähtökohtien perusteella 16.6.2016 annetussa tuomiossa Pebros Servizi,[20] että ”tuomioistuinratkaisun eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistaminen on lainkäyttötoimi”,[21] ja vahvisti siten tulkinnan, joka oli esitetty 17.12.2015 annetussa tuomiossa Imtech Marine Belgium.[22]

37. Sitä vastoin unionin tuomioistuimen 6.9.2012 annetusta tuomiosta Trade Agency,[23] jonka käsiteltäväksi saatetussa asiassa oli kyse muutoksenhausta päätökseen, jolla tuomion antaneessa jäsenvaltiossa annettu yksipuolinen tuomio, johon oli liitetty asetuksen N:o 44/2001 54 artiklassa tarkoitettu todistus, julistettiin täytäntöönpanokelpoiseksi,[24] voidaan päätellä, että tällaisen todistuksen antaminen ei edellytä lainkäytöllistä tutkimista. Unionin tuomioistuin katsoi, että ”koska todistuksen myöntämiseen toimivaltainen tuomioistuin – – ei ole välttämättä sama kuin se taho, joka on antanut tuomion, jonka täytäntöönpanoa haetaan, [todistukseen sisältyvät tosiseikkoja koskevat tiedot] voivat olla vain viitteellisiä ja neuvoa-antavia”.[25]

38. Näistä tuomioista ilmenee, että tuomion antaneen tuomioistuimen asetuksen N:o 1215/2012 53 artiklassa tarkoitettua todistusta antaessaan hoitamien tehtävien luokittelun kannalta merkitykselliset osatekijät on tunnistettava paitsi sovellettavien säännösten sanamuodon myös kyseisellä asetuksella toteutetun järjestelmän ja sillä tavoiteltujen päämäärien perusteella.

39. Näiden osatekijöiden tarkastelun perusteella katson, että huolimatta siitä, että yhtäältä asetuksen N:o 1215/2012 ja toisaalta asetuksen N:o 44/2001 ja asetuksen N:o 805/2004 välillä on tiettyjä yhtymäkohtia, mitään unionin tuomioistuimen aikaisemmista ratkaisuista ei voida suoraan soveltaa.

40. Aluksi on nimittäin huomautettava, että asetuksen N:o 1215/2012 53 artiklan sanamuoto eroaa sitä vastaavan asetuksen N:o 44/2001 54 artiklan sanamuodosta. Viimeksi mainitussa artiklassa säädettiin, että ”sen jäsenvaltion tuomioistuimen *tai toimivaltaisen viranomaisen*, missä tuomio on annettu, on asiaan osallisen pyynnöstä annettava todistus tämän asetuksen liitteen V mukaista vakiolomaketta käyttäen”,[26] kun taas 53 artiklassa säädetään, että todistuksen antaa tuomion antanut tuomioistuin.

19 Tuomio 16.6.2016, Pebros Servizi (C-511/14, EU:C:2016:448, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Ks. vastaavasti viittauksella asetukseen N:o 805/2004 tuomio 17.12.2015, Imtech Marine Belgium (C-300/14, EU:C:2015:825, 47 kohta).

20 C-511/14, EU:C:2016:448.

21 Ks. kyseisen tuomion 30 kohta.

22 C-300/14, EU:C:2015:825 (46 ja 47 kohta).

23 C-619/10, EU:C:2012:531.

24 Muistutan, että kyseinen artikla vastaa asetuksen N:o 1215/2012 53 artiklaa.

25 Ks. tuomion 35 ja 36 kohta.

26 Korostus tässä.

41. Lisäksi menettely, jossa kyseinen tuomioistuin antaa todistuksen tuomion täytäntöönpanokelpoisuudesta,[27] on erotettava menettelystä, jossa tuomio vahvistetaan eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi.[28] Näistä termeistä, joita on käytetty asetuksessa N:o 805/2004 ja asetuksessa N:o 1215/2012, ilmenee merkittävä ero näiden kahden menettelyn välillä. Nimittäin asetuksen N:o 805/2004 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan mukaisesti riitauttamatonta vaatimusta koskeva tuomio vahvistetaan tuomion antaneessa tuomioistuimessa täytäntöönpanoperusteeksi ennen muodollista tointa todistuksen antamiseksi, kuten unionin tuomioistuin on todennut.[29]

42. Lisäksi on keskeistä muistaa, että vaikka asetuksen N:o 805/2004 tavoin asetuksessa N:o 1215/2012 säädetään lähtökohdasta, että eksekvatuuri poistetaan, asetuksessa säädetään lähtökohtaisesta eksekvatuurista ilman ennakkoedellytyksiä. Tämä merkittävä innovaatio, joka syntyi täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista yksinkertaistaneen asetuksen N:o 44/2001 uudelleen laatimisen yhteydessä, ilmenee suoran täytäntöönpanokelpoisuuden periaatteesta,[30] josta on säädetty asetuksen N:o 1215/2012 39 artiklassa. Kyseistä säännöstä on luettava asetuksen johdanto-osan 26 perustelukappaleen valossa, jonka mukaan ”jäsenvaltiossa annettua tuomiota olisi – – käsiteltävä niin kuin se olisi annettu vastaanottavassa jäsenvaltiossa”.

43. Tästä syystä toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöön panemiseksi jäsenvaltiossa asetuksen N:o 1215/2012 42 artiklan mukaan riittää, että esitetään kyseisen tuomion jäljennös ja asetuksen 53 artiklan mukainen todistus.

44. Näin ollen jäsenvaltioissa annettujen tuomioiden suoran täytäntöönpanon periaatteen soveltaminen perustuu keskeisesti tähän todistukseen. Toisin sanoen ilman tätä asiakirjaa tuomio ei voi ”liikkua vapaasti eurooppalaisella oikeusalueella”,[31] toisin kuin asetuksella N:o 44/2001 toteutetussa järjestelmässä.[32]

45. Siten täytäntöön pantavan tuomion ymmärtämisen helpottamiseksi todistus on tarkoitettu sen sijasta esitettäväksi asiakirjaksi,[33] eikä todistuksen[34] tai täytäntöön pantavan tuomion kääntämistä edellytetä kaikissa tilanteissa.[35]

46. Tämän järjestelmän tehokkuus, jonka vuoksi todistukseen on otettu lukuisia kohtia, perustuu niiden tarkistusten laatuun, jotka tuomion antaneen tuomioistuimen on tehtävä tuomion antamisvaiheessa ja jotka ovat myöhemmin todistuksen antamisen perusta. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin ei mitenkään valvo tätä. Jos täytäntöönpanoa haetaan, vain

27 Ks. asetuksen N:o 1215/2012 42 artiklan 1 kohdan b alakohta. Vastaavasti 28.4.2009 annetun tuomion Apostolides (C-420/07, EU:C:2009:271) 68 kohta, jonka mukaan ”– – asetuksen N:o 44/2001 54 artiklan mukaisesti annetussa todistuksessa todetaan, että tuomiot ovat tuomiojäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoisia todistuksen antamispäivänä”.

28 Ks. asetuksen N:o 805/2004 6 artiklan otsikko: ”[Tuomion] eurooppalaiseksi täytäntöönpanoperusteeksi vahvistami[nen] – –”.

29 Ks. tuomio 17.12.2015, Imtech Marine Belgium (C-300/14, EU:C:2015:825, 45 kohta). On korostettava, että tässä tilanteessa asetuksen N:o 805/2004 soveltamisesta varmistutaan tuomion vahvistamista edeltävässä vaiheessa.

30 Tämä periaate täydentää sitä periaatetta, että tuomiot tunnustetaan ilman eri toimenpiteitä, mikä perustuu jäsenvaltioiden keskinäiseen luottamukseen, johon on viitattu myös asetuksen N:o 1215/2012 johdanto-osan 26 perustelukappaleessa. Ks. myös tuomio 9.3.2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193, 52 ja 53 kohta).

31 Tätä ilmausta on käytetty eurooppalaista täytäntöönpanoperustetta koskeneessa 16.6.2016 annetussa tuomiossa Pebros Servizi (C-511/14, EU:C:2016:448, 27 kohta).

32 Ks. tuomio 6.9.2012, Trade Agency (C-619/10, EU:C:2012:531, 36 kohta).

33 Ks. asetuksen N:o 1215/2012 42 artiklan 1 kohdan b alakohta, jonka mukaan ”todistu[kseen] – – sisältyy ote tuomiosta sekä tarvittaessa tiedot korvattavista oikeudenkäyntikuluista ja korkolaskelma”.

34 Ks. asetuksen 42 artiklan 3 kohta.

35 Edellytyksistä, joiden täyttyessä täytäntöön pantavan tuomion kääntämistä voi kuitenkin vaatia joko toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen tai henkilö, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ks. tässä järjestyksessä kyseisen asetuksen 42 artiklan 4 kohta ja 43 artiklan 2 kohta.

henkilö, jota vastaan sitä haetaan, voi vaatia kyseistä tuomioistuinta ottamaan kantaa väitettyihin perusteisiin kieltäytyä tunnustamasta tuomiota [36] tai panemasta sitä täytäntöön. [37] Nimenomaan tämän mahdollisuuden vuoksi asetuksen N:o 1215/2012 43 artiklan nojalla asetuksen 53 artiklassa tarkoitettu todistus annetaan tiedoksi kyseiselle henkilölle ennen mitään täytäntöönpanotoimenpiteitä.

47. Näin ollen tuomion antaneen tuomioistuimen, jolle on esitetty todistuksen antamista koskeva hakemus, on lähinnä esitettävä täytäntöön pantavassa tuomiossa olevia tietoja. [38] Kyseinen tuomioistuin ei valvo sitä, onko tiettyjä edellytyksiä, joiden perusteella eksekvatuurimenettelyä ei sovelleta, noudatettu, kuten tehtiin sovellettaessa aikaisempia säädöksiä, [39] jolloin eksekvatuurimenettelystä luopuminen liittyi joko tiettyjen takeiden tutkimiseen [40] tai siihen, että menettely oli tietyissä asetuksissa säädettyjen erityissääntöjen mukainen. [41]

48. Näin ollen kun on pyydetty todistuksen antamista asetuksen N:o 1215/2012 53 artiklan mukaisesti, minusta näyttää siltä, että on otettava huomioon kaksi mahdollista tilannetta.

49. Jos tuomion antanut tuomioistuin katsoo, että sillä on toimivalta antaa todistus, koska täytäntöön pantava tuomio sisältää kaikki vaaditut toteamukset, todistuksen antaminen ei toimenpiteenä ole luonteeltaan lainkäyttöä. Vaikka tämä todistus on ensisijaisen tärkeä osa asetuksessa N:o 1215/2012 säädettyä tuomion täytäntöönpanomenettelyä, se ei tässä tapauksessa eroa luonteeltaan siitä, mitä unionin tuomioistuin on lausunut asetuksen N:o 44/2001 54 artiklassa tarkoitetusta todistuksesta. [42]

50. Koska lisäksi asetuksen N:o 1215/2012 53 artiklassa ei säädetä siitä, kenellä tuomion antaneessa tuomioistuimessa on toimivalta antaa tällainen todistus, [43] todistuksen voi antaa myös taho, joka ei harjoita lainkäyttöä. Näin ollen ei tule esiin kysymystä asian saattamisesta unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

36 Ks. asetuksen N:o 1215/2012 45 artikla.

37 Ks. asetuksen N:o 1215/2012 46 artikla.

38 Tältä osin näyttää siltä, että mahdollisia ongelmia voitaisiin mahdollisuuksien mukaan ennakoida tuomiota laadittaessa.

39 Lukuun ottamatta maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 (EYVL 2000, L 160, s. 1) 16–18 artiklaa, jotka kumottiin asetuksella 2015/848 ja korvattiin vastaavin sanamuodoin kyseisen asetuksen 19–21 artiklalla, joissa säädetään maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista koskevan päätöksen tunnustamisesta ja välittömistä oikeusvaikutuksista. Ks. myös toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskevissa asioissa 18.12.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 4/2009 (EUVL 2009, L 7, s. 1) 17 artikla, jonka mukaan eksekvatuurimenettelystä luopuminen riippuu siitä, sovelletaanko jäsenvaltiossa, jossa tuomio on annettu, elatusvelvoitteisiin sovellettavasta laista 23.11.2007 allekirjoitettua Haagin pöytäkirjaa, riippumatta sovelletuista menettelysäännöistä tai vastaajan vaatimuksista.

40 Riitauttamattomista vaatimuksista ks. asetus N:o 805/2004 ja tuomio 16.6.2016, Pebros Servizi (C-511/14, EU:C:2016:448, 25 ja 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tältä osin voidaan huomauttaa, että asetuksen N:o 1215/2012 voimaan tultua ainoa syy pyytää asetuksen N:o 805/2004 soveltamista liittyy näiden takeiden noudattamiseen, koska olettama siitä, että vaatimus on hyväksytty, perustuu siihen toteamukseen, että maksuvelvolliseksi vahvistettu asianosainen ei ole osallistunut oikeudenkäyntiin.

41 Ks. eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1896/2006 (EYVL 2006, L 399, s. 1) ja eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä 11.7.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 861/2007 (EYVL 2007, L 199, s. 1).

42 Ks. tuomio 6.9.2012, Trade Agency (C-619/10, EU:C:2012:531, 36 ja 37 kohta). On todettava, että kyseinen tuomio koski yksipuolisen tuomion antamismenettelyä koskevia tietoja, jotka oli esitetty sellaisessa kohdassa lomaketta, jota ei muutettu asetuksella N:o 1215/2012.

43 Vastaavasti asetuksen N:o 805/2004 6 artiklan 1 kohdassa käytetystä ilmaisusta ”tuomion antanut tuomioistuin” 17.12.2015 annettu tuomio Imtech Marine Belgium (C-300/14, EU:C:2015:825, 44 kohta).

51. Toisaalta jos, kuten tässä tapauksessa, tuomion antanut tuomioistuin ei ole tuomion antamisvaiheessa [44] ottanut kantaa siihen, voidaanko asetusta N:o 1215/2012 soveltaa, [45] ja jos ei ole ilmeistä, että riita-asia kuuluu asetuksen soveltamisalaan, tämän tuomioistuimen on harjoitettava lainkäyttöä kansallisen prosessilainsäädännön mukaisesti joko todistuksen antamista koskevan asian tai muutoksenhaun yhteydessä [46] sen jälkeen, kun todistus on evätty.

52. Tässä tilanteessa tuomion antanut tuomioistuin ei täydennä tai tulkitse annettua tuomiota, kuten sen olisi tehtävä voidakseen täyttää tietyt todistuksen kohdat, jos tuomio olisi puutteellinen tai epätarkka. [47] Tutkiessaan, onko sillä toimivalta antaa kyseinen todistus, tuomioistuin jatkaa tuomion antamismenettelyä vaiheella, jonka tarkoituksena on taata annetun tuomion suora täytäntöönpanokelpoisuus. Siten tuomion antaneen tuomioistuimen on annettava ratkaisu, jonka perusteella käsitteen ”menettelyn tarkoituksena on ratkaisun antaminen tuomiovaltaa käyttäen” laajan tulkinnan mukaisesti [48] se voi esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen. Oikeusvarmuuden periaate ja jäsenvaltion tuomioistuimessa annetun tuomion nopea täytäntöönpano edellyttävät tätä kiinteästi.

53. Mielestäni tämä tilanne vastaa tilannetta, jossa tuomion antaneen tuomioistuimen on tulkittava todistuksen tiettyjen kohtien merkitystä kansallisen lainsäädäntönsä erityispiirteiden valossa [49] tai jossa sen on otettava kantaa pääasiaa käsittelevän tuomioistuimen toimivaltaan, kun kyseessä on päätös, jossa määrätään väliaikaisista toimenpiteistä tai turvaamistoimista. [50] Tuomion antanut tuomioistuin harjoittaa siten lainkäyttöä, millä perusteella sillä olisi myös oikeus esittää ennakkoratkaisupyyntö unionin tuomioistuimelle.

54. Mielestäni tämän SEUT 267 artiklassa tarkoitetuksi tuomioistuimeksi luokittelun on kuitenkin oltava poikkeuksellista. Tuomion täytäntöönpanovaihe ei nimittäin saa merkitä ”uuden oikeudenkäynnin aloittamista”, [51] jottei vaaranneta asetuksen N:o 1215/2012 tarkoitusta ja heikennetä velallisen oikeuksia. [52] On nimittäin muistutettava, että todistusta ei anneta kontradiktorisessa menettelyssä. Lisäksi velallinen, jolle todistus annetaan tiedoksi, [53] voi hakea muutosta todistuksen

44 Kysymys voi myös tulla esiin ensimmäisen kerran siinä vaiheessa, kun kansallisessa oikeudenkäynnissä annettu tuomio pannaan täytäntöön rajat ylittävässä tilanteessa. Ks. tältä osin unionin tuomioistuimessa vireillä oleva asia Weil (C-361/18).

45 Tältä osin voidaan huomauttaa, että toisin kuin komissio on esittänyt kirjallisten huomautustensa 16 kohdassa, jos jäsenvaltion tuomioistuimessa nostetaan kanne sellaista vastaajaa vastaan, jolla on kotipaikka toisessa jäsenvaltiossa, ja jos vastaaja ei vastaa, kyseisen tuomioistuimen on oltava erityisen tarkka siitä, sovelletaanko asiassa asetusta N:o 1215/2012. Yhtäältä nimittäin asetuksen johdanto-osan 13 perustelukappaleen mukaisesti on selvitettävä, onko olemassa toimivaltaa koskevia yhteisiä eurooppalaisia sääntöjä, ja toisaalta asetuksen 28 artiklan mukaan tuomioistuimen on omasta aloitteestaan jätettävä asia tutkimatta, jollei se ole toimivaltainen kyseisen asetuksen säännösten perusteella, ja sen on selvitettävä tietyt vastaajan puolustautumisoikeuksien kunnioittamiseen liittyvät seikat. Lisäksi on muistutettava, että unionin tuomioistuin on katsonut, että ”[tuomioistuimen toimivallasta ja tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27.9.1968 tehdyn yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna myöhemmillä uusien jäsenvaltioiden liittymisestä tähän sopimukseen tehdyillä sopimuksilla,] niiden määräysten soveltamisalaa koskevia kysymyksiä, joiden perusteella tuomioistuimen toimivalta määräytyy kansainvälisessä oikeusjärjestyksessä, on pidettävä oikeusjärjestyksen perusteita koskevina” (tuomio 19.1.1993, Shearson Lehman Hutton (C-89/91, EU:C:1993:15, 10 kohta)).

46 Vastaavasti tuomio 19.10.1995, Job Centre (C-111/94, EU:C:1995:340, 11 kohta) ja tuomio 25.6.2009, Roda Golf & Beach Resort (C-14/08, EU:C:2009:395, 37 kohta) sekä unionin tuomioistuimessa vireillä oleva ennakkoratkaisupyyntö asiassa Logistik XXL (C-135/18).

47 Mielestäni tällöin pitäisi soveltaa muuta kansallisessa lainsäädännössä säädettyä menettelyä, koska todistuksen antamisvaiheessa menettely ei ole kontradiktorinen.

48 Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 31 ja sitä seuraavat kohdat.

49 Ks. unionin tuomioistuimessa vireillä oleva ennakkoratkaisupyyntö asiassa Logistik XXL (C-135/18), joka koskee asetuksen N:o 1215/2012 liitteessä I olevan lomakkeen 4.4 kohtaa. Kyseisessä tapauksessa tuomion antanut tuomioistuin määräsi, että rahamäärän maksamista koskeva suoritustuomio on väliaikaisesti täytäntöönpanokelpoinen vain velkojan asettamaa vakuutta vastaan. Velkoja voi rajoittaa tuomion täytäntöönpanon tiettyyn saatavansa (ja näin ollen myös vakuutensa) osaan tai turvaamistoimenpiteisiin tietyn määräajan päätyttyä ilman, että velkoja on asettanut vakuutta.

50 Ks. asetuksen N:o 1215/2012 liitteessä I olevan lomakkeen 4.6.2 kohta ja esimerkiksi Nuytsin kommentit artikkelissa Nuyts, A., ”La refonte du règlement Bruxelles I”, *Revue critique de droit international privé*, Dalloz, Paris, 2013, s. 1–64, erityisesti s. 27 (23 ja 24 kohta).

51 Ilmaus on lainattu tuomiosta 13.10.2011, Prism Investments (C-139/10, EU:C:2011:653, 31 kohta).

52 Muistutuksena puolustautumisoikeuksista ks. asetuksen N:o 1215/2012 johdanto-osan 29 perustelukappale.

53 Mielestäni tässä yhteydessä velalliselle on kerrottava asetuksessa N:o 1215/2012 säädetyistä perusteista kieltäytyä tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta, mukaan lukien erityisesti niistä, jotka perustuvat heikompaa osapuolta suojaaviin toimivaltasääntöihin. Ks. tältä osin unionin tuomioistuimessa vireillä oleva asia Salvoni (C-347/18).

vaikutusten osalta vain asetuksen N:o 1215/2012 45 artiklassa säädettyjen perusteiden rajoissa.[54] Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan näitä perusteita tulkitaan kuitenkin suppeasti, jotta vastaaja, jolle oli asianmukaisesti tiedotettu menettelystä, ei tässä menettelyn vaiheessa voi vedota sellaisiin perusteisiin, joihin olisi voitu vedota käsiteltäessä asiaa sisällöllisesti tai hakemalla muutosta, kuten esimerkiksi siihen, voidaanko kyseistä asetusta soveltaa.[55]

55. Kaiken edellä esitetyn perusteella katson, että todistuksen antamista asetuksen N:o 1215/2012 53 artiklan mukaisesti koskevaa hakemusta käsittelevällä tuomion antaneella tuomioistuimella, joka on epävarma siitä, voidaanko asiassa soveltaa kyseistä asetusta, kun tätä kysymystä ei ole aikaisemmin ratkaistu, on oikeus esittää ennakkoratkaisukysymys unionin tuomioistuimelle.

56. Näin ollen ehdotan, että unionin tuomioistuin toteaa, että jos on epäselvää, onko asetusta N:o 1215/2012 sovellettava, asetuksen 53 artiklan mukaisen todistuksen antaminen edellyttää lainkäyttöä ja tässä yhteydessä kansallinen tuomioistuin voi esittää ennakkoratkaisukysymyksen unionin tuomioistuimelle, ja että unionin tuomioistuin näin ollen katsoo, että ennakkoratkaisupyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi.

IV Ratkaisuehdotus

57. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin toteaa, että jos on epäselvää, onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1215/2012 sovellettava, asetuksen 53 artiklan mukaisen todistuksen antaminen edellyttää lainkäyttöä ja tässä yhteydessä kansallinen tuomioistuin voi esittää ennakkoratkaisukysymyksen unionin tuomioistuimelle, ja että unionin tuomioistuin näin ollen katsoo, että Arbeits- und Sozialgericht Wienin esittämä ennakkoratkaisupyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi.

54 Ks. myös viittaus näihin säännöksiin asetuksen 46 artiklassa. Poisjääneen vastaajan oikeuksien kunnioittamisesta varmistumisesta ks. tuomio 6.9.2012, Trade Agency (C-619/10, EU:C:2012:531, 37 ja 38 kohta), jonka osalta minusta näyttää siltä, että sen ulottuvuus on voinut laajentua koskemaan asetusta N:o 1215/2012, koska kyseisen asetuksen liitteessä I on sama kohta kuin asetuksen N:o 44/2001 liitteessä V ja tuomiossa käsiteltiin kyseisen kohdan vaikutuksia. Lisäksi asetuksen N:o 1215/2012 johdanto-osan 30 perustelukappaleen mukaan asianosaisen, joka vastustaa toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion täytäntöönpanon, olisi vastaanottavan jäsenvaltion oikeusjärjestyksen mukaisesti mahdollisuuksien mukaan voitava vedota myös kansallisen lain mukaisiin kieltäytymisperusteisiin kyseisessä laissa vahvistettujen määräaikojen puitteissa. Näin ollen 13.10.2011 annetussa tuomiossa Prism Investments (C-139/10, EU:C:2011:653) käsiteltyihin ongelmiin pitäisi olla ratkaisu.

55 Ks. tuomio 16.7.2015, Diageo Brands (C-681/13, EU:C:2015:471) ja tuomio 25.5.2016, Meroni (C-559/14, EU:C:2016:349). Päinvastaisessa tapauksessa asetuksen N:o 1215/2012 soveltamista koskevan kysymyksen osalta olisi niin, että vastaanottavan jäsenvaltion tuomioistuimelle annettaisiin mahdollisuus valvoa tuomion antaneen tuomioistuimen suorittamaa arviointia.